

Firmu tvořili 2 lidé. Dnes u ní objednává stát

První řádky bezpečnostního počítačového programu, na kterém postavil Martin Hanzal své podnikání, napsal ještě na gymnáziu

MICHAL FILÍPEK

Brno – V dnešní době jsou informace často cennější než zlato. Ani trezor mnohdy nestačí, aby byly v bezpečí. Lépe než bezpečnostní schránka z masivní oceli poslouží počítačový program, který vymyslel Martin Hanzal. Jeho a společnost Sodatsw, kterou zakládal, představuje další díl seriálu Deníku Rovnost Jiho-moravský sen.

První řádky programu, s kterým dnes slaví úspěchy, Hanzal napsal ještě při studiu na Slovanském gymnáziu v Olomouci. „Když jsem tam po základní škole nastupoval, psal se rok 1990. A to byly ještě takové partyzánské doby informatiky. Škola měla jen pár prvních písíček. Počítače, jak je známe dnes, teprve začínaly,“ vypráví Hanzal.

Kromě něj tam bylo ještě několik studentů, kteří se o počítače zajímali. Když poprvé dostal nápad vytvořit vlastní program, chodil už do třetího ročníku. „Měli jsme tehdy obrovskou výhodu, že nám byla přístupná počítačová laboratoř. Takže jsme tam mohli trávit veškerý volný čas,“ říká Hanzal.

Tehdejší operační systémy měly podle Hanzala problém, že žáci ve výuce mohli snadno smazat některá důležitá data. Učitelé pak museli počítače znovu pracně přeinstalovat. „Napadlo mě, že lze naprogramovat ochranný systém, aby si žáci nemohli dělat, co chtějí,“ vzpomíná Hanzal. Začal na projektu pracovat a pak ho škole nabídl.

O rok později přešel na fakultu elektrotechniky a informatiky brněnského Vysokého učení technického. „V té době jsem svůj program nabízel i dalším školám,“ vzpomíná programátor.

Zlom v jeho podnikání znamenal lyžařský instruktorský kurz, na který po nástupu na VUT odjel s kolegy z fakulty. „Tam jsem se seznámil s Tomášem Stranyánkem. Začali jsme spolupracovat. Kuriózní je, že jsme oba z Olomouce, ale poznali jsme se až při studiích v Brně,“ upozorňuje Hanzal. A žertem dodává, že uzavřeli něco jako malé manželství. Strávili totiž společně spoustu času.

Hanzal vyvíjel program, dělal mu technickou podporu. Stranyánek se staral o obchodní stránku věci. „Objížděl školy a program nabízel.

OCHRANA DAT. Systém, na kterém Martin Hanzal (vpravo) postavil své podnikání, začal tvořit ještě jako student. Úspěšnou softwarovou společností založil s kamarádem z vysoké školy Tomášem Stranyánkem. Nejvíc si na firmě cení přátelského prostředí. Foto: Deník/Lubomír Stehlik

V podstatě to byl obchodní zástavec. V roce 1997 jsme si řekli, že se jeden bez druhého neobejdeme. A založíme firmu,“ přibližuje Hanzal.

Zisk si dělili napůl. Hanzal takový systém považuje za nejvýhodnější. „Nevznikají tak zbytečné třecí plochy, že někdo dělá víc a má z toho méně. Takto jsme si ve všem rovni. Oba jsme spoluzakladatelé a zároveň jednatelé,“ vysvětluje Hanzal.

V současnosti zastává po-

zici výkonného ředitele a má na starosti řízení firmy. Stranyánek působí jako ředitel rozvoje a hledá nové příležitosti, kde s jejich systémem působit.

Hanzal připomíná, že k tomuto bodu museli ještě ujit poměrně dlouhou cestu. „V roce 1997 jsme byli jen dva. Poprvé jsme se účastnili informačního veletrhu Invex. Pro začínající firmu byla tehdy investice čtyřiceti tisíc korun do veletržního stánku velká

spousta peněz,“ zdůrazňuje Hanzal. Dodává, že se jim investice hned na veletrhu vrátila v uzavřených obchodech.

Firma měla podle Hanzala velké štěstí, že se jedním z jejich prvních zákazníků stala Poslanecká sněmovna České republiky. „Pracovat pro stát pro nás byla prestižní záležitost. Tím se také naše firma nasměrovala vedle oblasti školství také ke státní správě,“ říká Hanzal. Jejich klienty se pak stávaly i komerč-

ní firmy. Do roku 1996 pracoval Hanzal na svých programech na pokoji vysokoškolských kolejí. „V sedmadesátém jsme si najali malou kancelář v dnes už neexistujícím domě v brněnských Černých Polích,“ vypráví Hanzal. Podotýká, že tam teď vede čtyřproudá silnice a v místě jejich bývalé kanceláře stojí čerpací stanice.

Asi po roce si pronajali přízemí jednoho domu v Brně v Masarykově čtvrti. „Byly to tři

kanceláře, což byl pro nás dva obrovský prostor. Jenže když jsme odtamtud odcházeli, už nás to tam poměrně svíralo, protože nás bylo šestnáct,“ vyčísľuje Hanzal. První zaměstnance začala firma nabírat kvůli tomu, že nestačila pracovat na všech zakázkách.

Začali proto rozšiřovat firmu jak po obchodní, tak i po technické stránce. „Přestěhovali jsme se do výškového domu poblíž brněnské policejní střední školy. Máme tam celé patro, které je zabezpečené úměrně tomu, co vyvíjíme. Už jsme se tam i zabydleli,“ sděľuje Hanzal.

A vyzdvihuje, že svým zaměstnancům dali volnost v tom, jak si své pracoviště vymalují. Každá kancelář má teď jinou barvu.

Téměř idylický rozvoj firmy narušil až rok 2009. „Do té doby jsme zvládali růst a nevěděli jsme, co to je hospodařit v mínusu. Tehdy se ale projevila krize a ještě k tomu jsme byli uprostřed náročné modernizace celého našeho systému, kdy jsme ho do základu přepracovali a programovali znovu,“ vysvětľuje Hanzal. Počet zaměstnanců se tehdy snížil z pětadvaceti zpátky na šestnáct.

Dnes, kdy jim už hotový nový systém přináší první peníze, původní počet ještě převýšili a dávají obživu třiceti lidem. Hanzal zdůrazňuje, že obklopit se správnými pracovníky je na podnikání snad to nejdůležitější. „Právě lidi tvoří firmu. Oni jsou tím největším bohatstvím,“ tvrdí podnikatel. Na své podřízené nedá dopustit.

Všichni si tykají

Ani na neformální atmosféru, která v podniku panuje. Projevuje se třeba tím, že všichni si automaticky tykají. Často se pořádají firemní akce pro budování týmu. Každý ze zaměstnanců se také podle Hanzala podílel na formulaci firemních hodnot. „Jen tak je může člověk přijmout za své a ztotožnit se s cíli společnosti. Máme stejnou strukturu jako velké společnosti. Lišíme se ale ve vzájemných vztazích mezi zaměstnanci. Komunikujeme napříč celou firmou. Každý může říct svůj názor a podílet se na tom, kam se bude společnost ubírat. Funguje tady respekt mezi lidmi navzájem,“ popisuje vztahy na pracovišti Hanzal.

V tom je podle jednatele a ředitele v jedné osobě výhoda Sodatsw oproti velkým firmám, protože v nich zaměstnanci tvoří jen výkonnou složku, bez možnosti vyjádření vlastního názoru.

Program brání špionům škodit

MICHAL FILÍPEK

Brno – Důležitá firemní data nebo údaje o bezpečnosti státu ochrání program vyvinutý softwarovou společností Sodatsw, kterou založili Tomáš Stranyánek s Martinem Hanzalem. „Základní zaměření našich systémů je ochrana informací pomocí kryptografických metod,“ poznamenává Hanzal.

Systém zabrání tomu, aby v případě ztráty notebooku nebo přenosného disku si mohl kdokoliv data na něm uložená přečíst.

Většinu dnešních počítačů lze chránit heslem. Ale je možné z nich paměťový disk vymontovat a tak toto zabezpečení obejít. „Tato data zašifrujeme tak, že bez znalosti nějakého tajemství, nebo vlast-

nictví speciálního zařízení se k nim nikdo nedostane,“ tvrdí Hanzal.

Podotýká, že takto ochráněné soubory můžou být uloženy v počítači, na přenosném disku i sdílené na síti.

Hlídá pracovníky

Druhá část systému je sledování činnosti zaměstnance, který pracuje s počítačem. „Je možné sledovat, jestli někam neposílá choulostivá data, nebo si je nekopíruje. Případně mu to lze i zakázat,“ uvádí Hanzal.

Když dokáží nasbírat všechny tyto informace, můžou se na chování zaměstnanců podívat i z hlediska pracovní morálky. „Jsme schopni sledovat dobu, kterou tráví v určitých programech. Ja-

kou dobu tráví na internetu, kdy mají pauzy a počítač je v úsporném režimu a podobně,“ vyjmenovává Hanzal. Tak dokáže jejich systém pomoci efektivitě práce, případně ukázat na slabá místa v práci zaměstnanců.

Systémy společnosti Sodatsw využívají už víc než deset let některá česká ministerstva. I školy, pro které byl původně určený. „Dává učitelům možnost zakazovat nebo povolovat při výuce přístup žákům k některým stránkám nebo programům,“ vysvětľuje Hanzal.

Školy tak můžou zabránit tomu, aby žáci navštěvovali nevhodné internetové stránky nebo porušovali autorský zákon například nelegálním stahováním hudby nebo filmů.

Oblíbení sportovci? Moji synové

MICHAL FILÍPEK

Čím jste chtěl být jako malý kluk?
Řidič nákladáku nebo kombajnu, myslivec, až na konci základní školy jsem se rozhodl pracovat s počítači.

Kdo je váš podnikatelský vzor?
Hodně čerpám z knih bývalého ředitele GE Jacka Welche. Z novodobých je hodně inspiřující Steve Jobs.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?
Rád čtu vzdělávací literaturu týkající se osobnostního rozvoje. Třeba 7 návyků skutečně efektivních lidí od Stephena Coveyho.

Máte oblíbený film?
Mám rád spoustu českých filmů, nebo se mi hodně líbil Forrest Gump.

otázky Rovnosti

Čím chtěl v mládí být? Co rád jí a pije? Má nějaká nesplněná přání? Na tyto i další otázky odpovídá podnikatel **Martin Hanzal** v dotazníku Deníku Rovnost.

Dáváte přednost nějakému jídlu?
Dršťkové polévce.

Co nejraději pijete?
Pivo.

Vaše oblíbené místo pro dovolenou?
V létě moře, v zimě hory.

Jste příznivcem nějakého sportovního klubu či sportovce?
Obdivuji pili Martiny Sáblíkové nebo Petry Kvitové. A fandím synům v bikertrialu.

Podarilo se vám splnit si v životě nějaký velký sen?
Jedním z nich je firma, druhý třeba pilotní průkaz.

Máte nějaký nesplněný sen?
Nikdy jsem nedosáhl žádného sportovního úspěchu.

Jaké jsou největší mýty, které kolují o vašem podnikání?
Mrzí mě, že si jako podnikatele lidé často představují zbohatlíka s drahým autem. Nevidí práci a zodpovědnost.

Považujete se za bohatého člověka?
Jsem bohatý, protože jsem spokojený a mám prima rodinu.

Co budete dělat za deset let?
Rád bych třeba pomohl nastartovat další firmu. (fif)